

MEŃCZYŹNI W BIBLI – ADAM

O odpowiedzialności za siebie i nam powierzonych i kryzysach

Rdz 3,1-21

1 A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie zwierzęta lądowe, które Pan Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: «Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?» **2** Niewiasta odpowiedziała wężowi: «Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, **3** tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli». **4** Wtedy rzekł wąż do niewiasty: «Na pewno nie umrzecie! **5** Ale wie Bóg, że gdy spożycie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło».

6 Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią: a on zjadł. **7** A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nadzy; spleli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski.

8 Gdy zaś mężczyzna i jego żona usłyszeli kroki Pana Boga przechadzającego się po ogrodzie, w porze kiedy był powiew wiatru, skryli się przed Panem Bogiem wśród drzew ogrodu. **9** Pan Bóg zawołał na mężczyznę i zapytał go: «Gdzie jesteś?» **10** On odpowiedział: «Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się». **11** Rzekł Bóg: «Któż ci powiedział, że jesteś nagi? Czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść?» **12** Mężczyzna odpowiedział: «Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa i zjadłem». **13** Wtedy Pan Bóg rzekł do niewiasty: «Dlaczego to uczyniłaś?» Niewiasta odpowiedziała: «Wąż mnie zwiódł i zjadłam». **14** Wtedy Pan Bóg rzekł do węża: «Ponieważ to uczyniłeś, bądź przeklęty wśród wszystkich zwierząt domowych i polnych; na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni twego istnienia. **15** Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie i niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę». **16** Do niewiasty powiedział: «Obarczę cię niezmiernie wielkim trudem twej brzemienności, w bólu będziesz rodziła dzieci, ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, on zaś będzie panował nad tobą». **17** Do mężczyzny zaś [Bóg] rzekł: «Ponieważ posłuchałeś swej żony i zjadłeś z drzewa, co do którego dałem ci rozkaz w słowach: Nie będziesz z niego jeść - przeklęta niech będzie ziemia z twego powodu: w trudzie będziesz zdobywał od niej pożywienie dla siebie po wszystkie dni twego życia. **18** Cierń i oset będzie ci ona rodziła, a przecież pokarmem twym są plody roli. **19** W pocie więc oblicza twego będziesz musiał zdobywać pożywienie, póki nie wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz!» **20** Mężczyzna dał swej żonie imię Ewa, bo ona stała się matką wszystkich żyjących. **21** Pan Bóg sporządził dla mężczyzny i dla jego żony odzienie ze skór i przyodział ich.

Zatrzymaj się przy tych momentach tej historii, które jakoś szczególnie zwracają twoją uwagę. Świadomy, że jest to czas spotkania z Bogiem zapytaj siebie to czego w twoim życiu się one odnoszą. Porozmawiaj o tym z Bogiem

W modlitwie możesz posiłkować się następującymi pytaniami:

Co jest powierzone mojej odpowiedzialności? Czy się z tego cieszę?

Kiedy ostatnio przeżywałem kryzys? Jak reagowałem/reaguję? Czy zgadzam się na pomoc Boga? Czy chowam się w krzaki?